

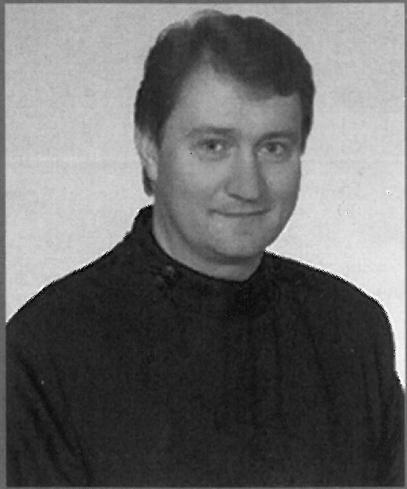
Pramen

Časopis gréckokatolíckych seminaristov Ročník XVI Číslo 1

- „Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“
- Miništantský tábor v kňazskom seminári
- Úcta k Presvätej Bohorodičke v našej metropolii

ÚVODNÍK

Život sa prejavuje mnohorakým spôsobom. Všetko čo žije, rastie a rozvíja sa. Vravíme tomu kolobej života. Sociológovia majú pre rozvoj života meradlo, ktoré má kladné i záporné hodnoty. Ak rozvoj života prináša anomálie, hovoria o tzv. negatívnom rozvoji života.

Ľudia dnešnej doby vidia rozvoj života v materiálnom zmysle na spôsob „mať sa dobre“. Nádej vkladajú do rozvoja ekonomiky, techniky a služieb. A výsledok? Enormné zvýšenie obrátok rytmu života, nervozita, stres.

Boh, ako pôvodca života, nás učí vidieť kvalitu života inak. Materiálnemu rozvoju dáva jednoznačne druhé miesto. Dôležité je najprv „byť dobrým“.

Byť dobrým však nie je jednoduché. Stojí to kus námahy v práci na pretváraní seba samého. Kto to raz skúsil, vie koľko sín je potrebných na prekonanie svojich nedobrých vlastností, návykov, zlých náklonností a rôznych daností, ktoré je nutné korigovať. Na to je treba kus odvahy a veľa času.

Vďaka Bohu za každého človeka, ktorý chce pozitívne rozvíjať život. Vďaka patrí aj 73 seminaristom prešovského kňazského seminára, ktorí sa rozhodli celý ďalší rok pracovať na tom, aby ako dobrí kňazi napomáhali pozitívному rozvoju života tým, ku ktorým ich Boh pošle.

Na stránkach časopisu *Prameň* našim čitateľom predstavujeme, ako vyzierá cesta seminaristov ku kňazskému poslaniu. Aby bol tento pohľad čo najplnší, rozhodli sme sa počet vydania časopisu rozšíriť ročne o jedno vydanie. Keďže život v seminári začína v septembri, prvé číslo nového ročníka vychádza vždy v septembri. Jeho obsahom sú prázdninové zážitky seminaristov. Obsahom druhého čísla v ročníku, ktoré vydávame pred Vianocami, je všetko to, čím žije kňazský seminár v čase od septembra do decembra. Tretie číslo vychádza pred sviatkami Paschy. Je to čas, kedy sa v seminári lúčime s bratmi zo šiesteho ročníka, preto obsah čísla je venovaný hlavne im. Na konci školského roku vydávame posledné číslo *Prameňa*. V ňom ponúkame skúsenosti našich spolubratov z pastoračného ročníka. Aj keď náš časopis nepredstaví celý život seminaristov a všetky aktivity, predsa veríme, že táto mozaika bude pre našich čitateľov tým správnym impulzom pracovať na tom, aby sme boli lepšími, lebo len tak bude krajší aj svet, v ktorom žijeme.

o. Marko Rozkoš
rektor

Bleskovky	2
Kňazstvo je láska Ježišovho srdca ...	4
Jusková voľa - keď fa On volá	6
Bystrá 2009	7
Leto v Unive	8
Záslúžená odmena	10
Miesto kde nič nechýba	12
Moja Misia	13
Seminaristi pod Alpami	14
Nádej v živého Boha	16
Predstavujeme seminár	18
Pokrov Presvátej Bohorodičky	20
Zábavník	22
Exegéza	24

REDAKČNÁ RADA:

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:
PhDr. Marko Rozkoš, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:
Martin Barna

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Kamil Ganóczy
Ľuboš Pavlišinovič

REDAKČNÁ RADA:
Martin Dudok
Martin Krišš
Pavol Burda
Tomáš Mikunda

FOTO:
Róbert Krolak
Alexander Duľa
archív redakcie

ADRESA REDAKCIE:
Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.gojdic.sk

Zo srdca ďakujeme za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminaristom cez Neinvestičný fond sv. Jána Krstiteľa.

Predstavení seminára

**REDAKCIA SI VYHRADZUJE
PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.**

Vydané: september 2009
ročník XVI.
akademický rok
2009/2010

Stretnutie na Bystrej

Stretnutie na Juskovej Voli

Odpust v Klokočove

Odpust v Litmanovej

12. – 16. 6.

V týchto dňoch sa skupina bratov seminaristov zúčastnila na biskupskej vysviacke vlaďku Cyrila Vasil'a, SJ v Ríme.

20. 6.

Začali prázdniny...

4. – 5. 7.

Prijali sme pozvanie správca farnosti v Levoči a zúčastnili sme sa na tomto tradičnom levočskom odpuste oboch obriadov.

19. 7.

V Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Prešove sme spolu s vlaďkom Jánom a kňazmi Prešovskej metropolie vzdali úctu blahoslavenému biskupovi P. P. Gojdíčovi.

Mládež Košickej a Bratislavskej eparchie a taktiež Prešovskej archieparchie sa počas júla a augusta zúčastnila

stretnutia mládeže na Juskovej Voli a v Bystrej. Množstvo gréckokatolíckych mladých sa pod vedením animátorov aj z radosť nás - seminaristov, duchovne obohatilo a prinieslo si do svojich farností živé svedectvo evanjelia a zážitok spojenstva.

2. 8.

Prakovce – posviacia novopostaveného chrámu zasväteného sv. Cyrilovi a Metodovi. Vlaďku Milana Chautura, CSsR, košického eparchu sme sprevádzali asistenciou a spevom.

8. – 9. 8.

Zúčastnili sme sa odustových slávností v Klokočove a Litmanovej.

11. – 14. 8.

Trenčín – mesto, ktoré navštívili niekoľkí seminaristi za cieľom oddychu. Svojou návštevou potešili veriacich vo farnosti.

15. – 16. 8.

V sobotu, vo sviatok

Zosnutia Presvätej Bohorodičky, a v nedel'u, sa konala najväčšia odpustová slávnosť našej metropolie v Ľutine. My, seminaristi, sme tam samozrejme nechýbali.

3. – 5. 9.

Niektoří z nás sme boli prítomní na konferencii nadácie Renovabis v nemeckom Freisingu.

12. 9.

Koniec prázdnin...

14. – 18. 9.

V malebnej prírode Slanských vrchov, v mládežnickom centre Juskova Vol'a, sme strávili krásnych päť dní na duchovných cvičeniach. Exercitátorom bol diakon Max Kašparú.

26. - 28. 9.

Skupina bratov seminaristov a predstavených sa zúčastnila v Prahe na návštive Svätého otca Benedikta XVI. V deň jeho príchodu sa v sobotu podvečer spoločne po-

modlili v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtechu vešpery. V nedel'u navštívili slovenskú farnosť Svätej Trojice v Prahe, kde slávili svätú liturgiu. Pondelkovou sväťou omšou v Starej Boleslavi a vypočutím si poslstva Svätého otca mládeži sa s hlavou Cirkvi rozlúčili a vrátili sa domov do seminára.

21. 9.

Slávnostnou archierejskou liturgiou v Prešovskej katedrále, ktorú slávil preosvietený vladika Ján, sme otvorili nový Akademický rok 2009/2010.

Po jej začnení vladika odovzdaním kánonickej misie poveril vyučovaním teologie pedagógov našej fakulty.

Pripravili:
Peter Kačur
5. ročník,
Tomáš Mikunda
2. ročník

Odpust v Ľutine

Freising

Duchovné cvičenia

Otvorenie akademického roku

„KŇAZSTVO JE LÁSKA JEŽIŠOVHO SRDCA!“

Telesné pozostatky sv. Jána Máriu Vianey uložené v bazíliku v Arse

Tieto slová pochádzajú z úst Kňaza svätého Jána Máriu Vianney, ktorého 150. výročie smrti si pripomíname, a ktorého Svätý Otec Benedikt XVI. dňa 16. júna 2009 na sviatok Najsvätejšieho srdca Ježišovho vyhlásil za nebeského patróna všetkých kňazov. Pri tejto príležitosti zároveň pre celú cirkev vyhlásil Rok kňazov, ktorý potrvá do 16. júna 2010. V tomto roku nám dáva pápež svätého farára z Ars za osobný príklad a povzbudenie pre každého z nás. V každom čísle nášho časopisu sa budeme na pokračovanie zamýšľať práve kňazstvom a nad jeho hodnotou.

„Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

Práve táto veta nádherne vystihuje to tajomstvo, ku ktorému Boh povoláva každého z nás. Či si

muž alebo žena, otec alebo matka, slobodný, či vo sviatostnom manželstve, tieto slová sú určené pre teba. Možno si v srdci povieš: „Áno, mám sa trocha zamyslieť nad kňazstvom, snáď sa aj pomodiť za týchto Božích služobníkov, či dokonca im akosi pomôcť a to je tak všetko, čo sa odo mňa čaká?“

Dovolím si protirečiť! Ako každý pokrstený človek, aj ty si povolaný k niečomu plnšiemu a krajiemu.

„Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

Drahý otec, manžel a predovšetkým muž! Viest' deti k modlitbe, ohlasovať Krista ľudom okolo, dávať príklad v odpúšťaní, či starat' sa o rodinu je len zopár úloh, ku ktorým je povolaný každý jeden muž. Ako muž – kresťan, máš sprítomňovať Kristov postoj lásky a milosrdenstva každému okolo. Svätým krstom t'a Boh povoláva každodenne svedčiť o tom, že prináležíš Kristovi svojim životom. Dennodenne si povolaný žiť svoje všeobecné kňazstvo v spojení s Kristom ako svoju hlavou, ako to aj píše svätý apoštol Pavol: „hlavou každého muža je Kristus...“ (1Kor 11, 3). Práve k tomuto si povolaný svätým krstom, aby si ohlasoval

svojim životom Krista a miloval tak ako On. A tak aj o tebe budú platiť slová: „Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

„Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

Drahá matka, manželka a žena! Byť Veronikou pre svojho manžela, ponúknut' svoje milujúce srdce ženy pre núdznych a ubolených, postarať sa o dieťa, či modlitbou podporiť v najťažších chvíľach života všetkých v okolí. Vymenoval som len zopár spôsobov ako naplniť to, k čomu t'a ako ženu povoláva Boh už v prvých chvíľach života. Pri krste dostávaš svoje prvotné povolanie ako žena. Tvoje všeobecné kňazstvo je kňazstvo srdca. Ponúknut' svoje milujúce srdce ženy ako vankúš plný pochopenia tomuto svetu, ktorý tak veľmi túži po láske.

Tým najkrajším príkladom ti je tá, ktorá dokázala milovať aj v najväčšej bolesti srdca pod krížom a práve v tej chvíli prijala aj teba do svojho srdca. Mária, Ježišova matka, najvznešenejšie ukázala, čo znamená žiť kňazstvo srdca. Odpoved' Bohu, vo chvíli, ked' ju uvádza do úplnej neistoty „Hľa služobnica Pána“ znamená, že dokázala prijať poslanie, ktoré jej dáva Boh. Tebe je príkladom v ochote nasluchať Božiemu volaniu ako prijať a plniť svoje všeobecné kňazstvo v každom okamihu života.

„Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

Už pri vstupe do kresťanského spoločenstva sviatostou krstu dosťava každý jeden z nás účast' na

Kristovom kňazskom, prorockom a kráľovskom poslaní. Práve láska Ježišovho srdca sa rozlieva v nás pri svätom krste a my máme úlohu celý život rozvíjať túto milosť. O semienka viery, nádeje a lásky do nás zasiate pri tomto svätom ľajomstve samotným Kristom by sme sa mali starat' tak, aby raz Boh mohol od nás zozbierat' plnú náruč klasov, a tak nás prijať do svojej večnej radosti.

„Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

Skutočnosť všeobecného kňazstva potvrdzuje aj apoštol Pavol vo svojom liste Rimanom, kde píše: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (Rim 5, 5) Dar Svätého Ducha dostávame sice pri sviatosti myropomazania, ale tá slúži iba na prehľbenie milosti, danej nám pri svätom krste. Práve táto láska nás nabáda konáť tak, aby náš život v každej chvíli zodpovedal Kristovmu evanjeliu (porov. Flp 1, 27).

„Kňazstvo je láska Ježišovho srdca!“

Spolu s hierarchickým kňazstvom, o ktorom bude reč následúce, je všeobecné kňazstvo každého z nás spoluúčasťou na jedinom Kristovom kňazstve. Nezabúdajme na toto naše povolanie, ale snažme sa ho napĺňať svojim životom. A tak slová, ktoré platia o Kristovi, budú raz vo večnosti platiť aj o nás: „Ty si kňaz naveky, podľa radu Melchi-zedechovho.“ (Ž 110, 4)

Martin Dudok, 5. ročník

KEĎ ŤA ON VOLÁ

,, Najmenší, možno si najmenší, tak práve Teba má Pán Ježiš rád...“

Aj tátó pieseň sa niesla Grécko-katolíckym mládežníckym centrom v Juskovej Voli. O čo vlastne išlo?

Tento rok bol pre našu prešovskú archieparchiu výnimočný, pretože sa začala nová etapa letných (a nielen letných) stretnutí grécko-katolíckej mládeže. Bolo to preto, lebo sme dostali od Pána nové dôstojné miesto pre naše stretnanie a povzbudzovanie sa na ceste za Pánom v Juskovej Voli, nedaleko Vranova nad Topľou. Stretnutie bolo rozdeľené na štyri turnusy podľa veku. Na jednom z nich som spolupracoval aj ja. Bol som animátorom jednej zo skupín.

Hned' v prvý deň nás navštívil vladika Ján Babjak, SJ, ktorý nám ochotne odpovedal na naše zvedavé otázky a takisto s nami slávil aj svätú liturgiu. Počas druhého dňa boli pre účastníkov pripravené rôzne tvorivé dielne (workshopy). Tretí deň nám spríjemnil o. Martin Mekel, ktorý sa venuje pastorácii Rómov v Čičave. Neprišiel k nám sám, ale zobrajal so sebou aj členov rómskeho spoločenstva s hudobnou skupinou s názvom F6. Pripravili si pre nás krásne divadelné predstavenie a večer zakončili koncertom. Štv-

tý deň sa celý niesol v športovom duchu: najprv to bol „beh milosrdenstva“ (pri ktorom sme v rýchлом tempe zdolávali rôzne úlohy, ktoré sa týkali kresťanských čností); večer sa zasa účastníci predviedli navzájom pri zábavnom večernom programe.

Posledný deň patril baleniu a rozlúčke. Stretnutie malo priniesť nový pohľad na osobu sv. apoštola Pavla, ktorý sa nám mal stať vzorom v nasledovaní Ježiša Krista. Výnimočné na tomto stretnutí bolo to, že sa na ňom stretli mladí ľudia z celej prešovskej archieparchie a mali možnosť spoznávať sa navzájom. Osobne mi veľa dali roz-

hovory s mladými, ktorí sú hladní po Bohu a Jeho láske. Taktiež ma veľmi oslovila nádherná príroda, v ktorej sme strávili 5 táborových dní. Obohatil ma aj liturgický workshop, ktorý som pripravoval - poodhalil mnoho neznámeho z bohatstva východnej Tradície.

Stretnutie s dlhoročnou tradíciou na novom mieste je to pravé, čo by mal zažiť každý, kto sa chce dostať bližšie k Bohu. Ak máš aj Ty chut' spoznať nových ľudí, ktorí kráčajú tým istým smerom – k Bohu – príd' o rok aj ty!

Účastníci stretnutia počas katechézy

Ján Pavlovský, 2. ročník

BYSTRÁ 2009

Vel'akrát si uvedomíme hodnotu vecí vtedy, keď ich strácame. Pamätám sa, ako pred rokom každý hovoril, že toto je naposledy. Predsa len ostalo pár hlasov, ktoré bránili jej prežitie. A tak sa tohto roku predsa uskutočnila – Bystrá 2009.

Gréckokatolícke stretnutie mládeže Bystrá sa konalo v troch turnusoch: pre deti vo veku 9–11, 12–14 rokov a pre mládež od 15 rokov. Témou stretnutí bol odkaz Sväteho Otca mladým pre tento rok: „Máme nádej v živého Boha.“ Ja som sa zúčastnil posledného turnusu ako animátor.

Počas roka som často počúval hľasy mladých, ktoré boli nespokojné s tým, že naše gréckokatolícke stretnutie mládeže sa delí. Bolo ľažké prijať to. Nikto netušil, čo to prinesie. Je pravda, že rozdelenie neznie práve najlepšie. No naším predstaveným určite nešlo o to, niečo deliť. Ved' skrze nich hovorí Svätý Duch! Ich cieľom bolo získať viac...

Program pozostával z prednášok a následne sme o nich dis-

kutovali v skupinkách. O nádeji a živom Bohu hovorili o. Peter Paľovčík, ktorý bol spolu s o. Štefanom Keruľom – Kmecom zodpovedný za celé stretnutie, ako aj pozvaní hostia o. Milan Záleha CSsR a o. Anton Paríľák. Navštívil nás aj vladyska Milan, ktorý s nami slávil svätú liturgiu. Okrem toho k programu patrili rôzne zábavné aktivity, ktoré patria k životu nás, mladých.

Ja som videl v tohtoročnom stretnutí na Bystrej veľké požehnanie. Napríklad aj v tom, že počet všetkých účastníkov tohto roku bol približne rovnaký ako aj po minulé roky. S tým rozdielom, že po minulé roky išlo stretnutie mladých z dvoch eparchií, teraz o stretnutie mladých košickej eparchie. Videl som mnohých mladých, ktorí chceli počuť o Bohu. Videl som mnohé svedectvá života s Kristom. Aj preto sa mi táto Bystrá zdala iná ako tie predtým. Za všetkým tým úsilím ľudí, ktorí boli poverení prípravou, pozvaných duchovných otcov, nás animátorov a aj samostatných účastníkov, som videl Svätého Ducha, ktorý oživuje.

Vliať mladým pravú nádej. Aby nehľadali tam, kde je prázdro, ale aby hľadali pravú radosť v Kristovi. To bolo našou snahou. Takúto istú nádej má aj samotné stretnutie Bystrá. Máme veľkú príležitosť uvedomiť si cenu toho, čo sme dostali.

Lukáš Mitro, 3. ročník

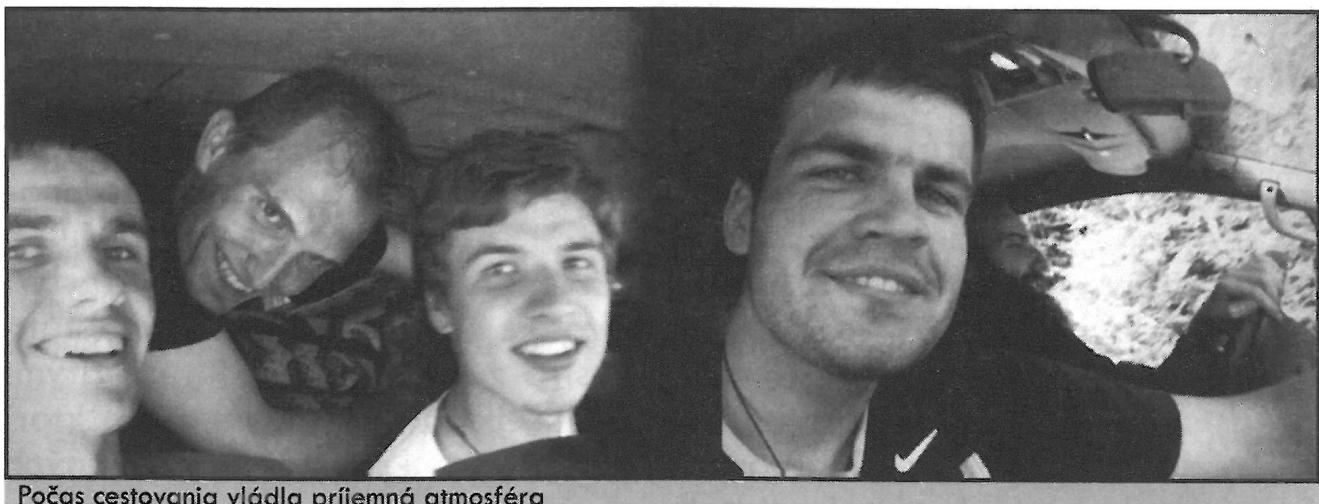
Ukážka eRko tancov na Bystrej

LETO V UNIVE

Cas plynne. Niekedy plynne pomaly a niekedy zase ubieha rýchlo. Ked' som prišiel do seminára, mnohých bratov som sa pýtal na ich skúsenosti. Dodnes si pamätám, ako mi vtedy jeden brat šiestak povedal: „Neboj sa, čas v seminári plynne rýchlo. Stredná škola, to sa mi vlieklo. Ale seminár – ešte si živo pamätám, ako som tu prišiel prvy raz a už je za mnou d'ľalší rok.“

Ale čas plynne niekedy aj príliš pomaly. Pozná to každý, najmä ked' robí niečo, čo sa mu nechce. Dobré nie je ani jedno, ani druhé. Nie je dobré, ak čas uteká stále iba rýchlo, lebo potom nestíhame žiť. Rovnako nie je dobré, ak by sa čas iba vliekol, lebo takto sa nám tiež žiť nechce.

Preto potrebujeme priestor, kde nám čas plynne tak – akurát! V seminári sú tým priestorom duchovné cvičenia. Čo ale ak som doma na prázdninách? Počas prázdnin som taký priestor našiel v Svjatouspenskej univskej lavre, na Ukrajine.

Počas cestovania vládla príjemná atmosféra

V rovnakom čase ako minulý rok – týždeň po odpustovej slávnosti v Ľutine – sme sa spolu s tromi spolubratmi Jozefom, Marekom a Dominikom vybrali asi 400 km do vnútrozemia Ukrajiny, aby sme si v prostredí modlitby, spojenom s pôvodnou východnou mníšskou spiritualitou a nádhernou prírodou, oddýchli a v spoločenstve bratov spoznávali nášho Boha.

Svjatouspenská univská lavra je kláštor bratov studítov. Jeho história siaha až do 14. storočia. Je prepletená mnohými pohnutými udalosťami, kedy mníchov vyháňali vojny, rabovania a v modernej histórii štátne zákony Jozefa II. a prenasledovanie počas komunizmu. No viac ako 300 rokov tu prebýva myšlienka obnovy života tradičného východného mníšstva v Katolíckej cirkvi.

Kláštor sa riadi regulou sv. Teodora Studitu. Tá delí deň do troch

Vnútorné nádvorie kláštora bratov studítov v Unive

časťi: 8 hodín modlitby, 8 hodín práce a 8 hodín spánku. Čo sa týka nás, dostali sme právo účastniť sa väčšiny ich programu. Nebývali sme priamo v kláštore, ale boli sme prítomní na ich modlitbách aj spoločnom stolovaní v trapéze - mníšskej jedálni. Prácu sme vykonávali rovnako ako mnísi a úlohy sme dostávali od brata Petra, ktorý pochádza zo Slovenska. Ked'že stredu bol sviatok Premenia Pána, tento sviatočný deň sme mali celý na odpočinok. Veľmi som sa tomu tešil. Nemal som pocit, že by som tieto dni nerobil nič. Práve naopak, to, čo som zažíval na týchto miestach, bola pre mňa skutočná dovolenka. Žiadne neužitočné vylihovanie na pláži pod pražiacim slnkom. Deň v modlitbe, práci a odpočinku mi dovolil prežívať celý čas v Božej milosti.

V piatok, posledný deň našej cesty, sme skoro ráno vyrazili, no nie späť k hraniciam, ale ešte viac do vnútrozemia. Cieľom našej cesty bola dedinka Osmoloda, kde sa nachádza skít sv. Andreja Prvopovolaného. Skít je miesto, ktoré mníchov pripravuje na život v pustovni. V tomto skíte momentálne žije o. Jonáš Maxim, niekdajší špirituál nášho seminára. My mladší si ho nepamätáme, ale napriek tomu stretnutia s ním sú veľmi radostné. Inak to nebolo ani teraz, a ked'že skít sa nachádza v nádhernej prírode Karpát, táto krátka návšteva stála zato.

Z Univu som sa vrátil plný nových síl. Vďaka Božej milosti som prežíval milostiplný čas, ktorý mi dovolil opäť sa pozrieť do seba samého a zažiť čas, ktorý plynie tak akurát.

Lukáš Mitro, 3. ročník

ZASLÚŽENÁ ODMENA

Zrejme každý človek, ktorý by prišiel v tento deň do seminára, by si položil túto otázku: „Nie sú tie izby seminaristov obsadené akosi skoro? Ved' je ešte iba polovica júla a tu sa to už hemží životom.“ Ano, ešte len pred chvíľkou sa seminaristi lúčili s miestom, kde prežívajú väčšinu času v roku a z kaplnky sa opäť ozýva hlasný a radostný spev. Bol to spev mladých chlapcov, ktorých očká žiaria pri oltároch miestnych farností celej Prešovskej archieparchie. Sú to chlapci, ktorých veriaci veľmi dobre poznajú, a práve oni rozžiarili svoju radosťou a horlivosťou celý seminár. V dňoch od 18. do 22. júla sa v priestoroch seminára konal druhý ročník miništrantského tábora. Po prehliadke areálu seminára sa všetci miništranti stretli s predstavenými a seminaristami, ktorí sa na 5 dní stali ich strážnymi anjelmi a ich ozajstnými bratmi. Kedže tento rok je Rokom kňazov, aj program tábora sa niesol v tomto duchu. Naši miništranti počas jednotlivých dní bližšie spoznávali osoby apoštolov Petra, Jána, Filipa a Tomáša, ktoré sú pre nás vzormi v kňazstve a ohlasovaní Božieho slova. Hned' na druhý deň sme sa zúčastnili veľkej odpustovej slávnosti blahoslaveného P. P. Gojdíča v katedrálnom chráme v Prešove. Tam sme mohli spoznať v osobe blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdíča, OSBM, veľkú osobnosť našej

gréckokatolíckej cirkvi, ktorá bola verná v svojom kňazskom povolaní Kristovi až do smrti. Po krásnom zážitku z archijerejskej sv. liturgie s našim vladym Jánom Babjakom, SJ a po modlitbách pri relikviách našich blahoslavených sme sa s chlapcami - miništrantmi, opäť v zástupe presunuli do kňazského seminára, kde sme sa v popoludňajších hodinách spoznávali a predstavovali sa navzájom v skupinkách.

V pondelok ráno sa naši miništranti dozvedeli, že ich nohy budú putovať po chrámoch v celom Prešove, a pri každom z nich môžu získať listiny s bližšími informáciami o živote svätých, ktoré budú potrebovať vo večernom kvíze. Takto oduševnené sme navštívili konkatedrálu sv. Mikuláša spolu s výstupom na vežu, katedrálu sv. Jána Krstiteľa, františkánsky kostol a v podvečerných hodinách sme dorazili na Kalváriu, odkiaľ sa nám naskytol pekný výhľad na mesto Prešov. V maličkom kostolíku sme slávili sv. liturgiu plnú otázok a odpovedí, za ktoré miništranti mohli získať žetóny do žetónovej súťaže. Unavení z celodennej púte sme sa vrátili do seminára, kde sme dostali zaslúženú večeru. Po nej nasledoval kvíz, na ktorý sa počas púte všetci svedomito pripravovali. Celý priebeh kvízu bol veľmi vyrovnaný a napínavý až do konca. Rozuzlenie príšlo až v poslednej otázke, ktorá rozhodla o definitívnom víťazovi

Preberanie zaslúženej odmeny

celej súťaže. Všetci súťažiaci boli spravodlivo odmenení a po vyčerpávajúcim dni sa pobrali do svojich postelí na zaslúžený odpočinok.

V utorok po ranných modlitbách a raňajkách začal všetkými očakávaný futbalový turnaj. Na výborne upravenom ihrisku si postupne zmerali sily všetky skupinky systémom „každý s každým“. Zaslúžene vyhrala tá najlepšia skupinka apoštola Filipa. Po slávnostnom vyhodnotení nasledovala sv. liturgia, kde sme mohli podľakovať nášmu nebeskému Otcovi, ktorý nám doprial dostatok požehnania a taktiež aj krásne počasie. Po chvíli voľna sa začali skupinové súťaže, v ktorých skupinky museli plniť rôzne úlohy a prekonávať niekedy aj t'ažké prekážky.

Ako to už býva, na konci tábora sa robí veľké vyhodnotenie, ktoré sa konalo na veľkej opekačke, kde sme vytvorili milé bratské spoločenstvo. Tu sme sa dozvedeli výsledky

veľkej žetónovej súťaže, ktorá bola patrične odmenená cenami. Plní rôznych zážitkov sme pomaly začali myslieť na odchod domov, ktorý sa priblížil. Po zhasnutí svetiel v izbách a zavretí očí zrazu, v ranných hodinách nastal prepad, po ktorom mali miništranti poslednú úlohu v nočnej hre. Museli nájsť „stratených“ svätých, ktorí za blúdili v našom seminárnom areáli. Našťastie sa všetkým podarilo nájsť k nim správny smer a dokončiť aj túto poslednú úlohu. Tak už nič nebránilo tomu, aby naši miništranti v dopoludňajších hodinách opustili brány seminára s túžbou vrátiť sa tam aj o rok.

V časoch, kedy spoločnosť útočí na vieru a spôsob života ľudí, je veľmi dôležité vytvárať alternatívnu aj pre chlapcov, aby mohli rást' vo viere. Tento miništrantský tábor bol takisto alternatívou zmysluplného strávenia prázdninového času, za čo chceme predovšetkým podlakovať nášmu Bohu, rodičom našich miništrantov, všetkým sponzorom a organizátorom krásneho týždňa plného požehnania a dobrej náladky. Veríme, že táto prázdninová aktivita si nájde miesto v kalendári našich miništrantov aj na budúci rok.

Matúš Verba, 3. ročník

MIESTO KDE NIČ NECHÝBA

Tohto roku som sa v prvých júlových týždňoch zúčastnil na letnom tábore gréckokatolíckej mládeže medzilaboreckého protopresbyterátu s názvom SAREPTA. Účastníci boli celkovo rozdelení do dvoch turnusov, ktoré sa konali v Škole v prírode v obci Habura v prípade prvého turnusu a v rekreačnej oblasti Danová čo sa týka druhého turnusu.

Účastníkov privítal v prvý deň protopresbyter medzilaboreckého protopresbyterátu o. Ján Blaško, ktorý tento tábor organizuje už po tretíkrát.

Sestry rádu sv. Bazila z medzilaboriec, seminaristi a medzilaboreckí skauti mali za úlohu staráť sa o bohatý program tak duchovný ako aj športový. Chlapci a dievčatá si počas tábora vyskúšali prežitie v lese a hľadanie stôp, ktoré by ich posúvali na ďalšie stanoviská. Pre mnohých bolo atrakciou strieľanie z luku a vzduchovky, ktoré si mohli vyskúšať počas olympijských hier, kde účastníci museli absolvovať aj veľké množstvo iných disciplín. Svoju prácu a zodpovedné povolanie prišli odprezentovať aj členovia hasičského zboru z Medzilaboriec. Vo veľmi živej diskusií sa deti zaujímali najmä o ich náplň práce a skúsenosti, aké majú pri vykonávaní svojej hasičskej služby. V posledný večer oboch turnusov sa postarali samotní účastníci o kultúrne predstavenia. Pod vedením svojich animátorov pripravili scénky, taktiež si vlastnoručne vyrobili masky na táborový maškarný ples.

Samozrejme nechýbal ani duchovný program, ktorý pozostával z ranných modlitieb, ktoré tvorili modlitby ruženca, samozrejme z každodennej svätej liturgie, či iných krátkych modlitieb počas dňa. Deti si svoje biblické znalosti mohli preveriť vo vedomostnej súťaži Biblionár.

Osobne som si z tábora odniesol veľa krásnych zážitkov a duchovne naplnený som sa opäť vrátil domov.

ČO JE TO SAREPTA?

Občianske združenie SAREPTA vzniklo v novembri roku 2005.

Hlavným podujatím, ktorému venuje združenie najväčšiu pozornosť je organizovanie letného tábora. V tomto roku to bol už tretí ročník.

Názov je prebraný zo Svätého Písma z Prvej knihy Kráľov (17, 9n) kde sa hovorí o prorokovi Eliášovi, ktorý bol poslaný k vďove do Sarepty sidonskej, ktorá sa o neho starala. Táto starostlivosť bola zvláštna tým, že vďove počas starostlivosti o seba a proroka neubúdalo ani z máky a ani z oleja. Tento symbol sa prenesol do názvu združenia. Tábor je vlastne miestom, kde si každý nájde niečo pre seba a nikomu nebude nič chýbať.

Moja MISIA

Krajina preslávená dobrým vínom ale aj bohatou históriaou. Práve tieto indície sú najviac pripisované krajine, v ktorej som strávil svoje letné prázdniny.

Francúzko – mesto Velence – „Chenes de Mamré“ – Centrum pre oddych a šírenie evanjelia.

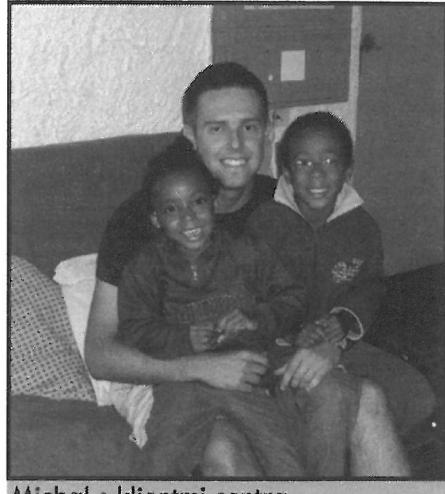
Toto centrum leží nedaleko dedinky Montmeyran, na juhu Francúzka a spravuje ho naddenominačná (ekumenická) organizácia Jeunesse Pour Christ (Mládež pre Krista). Vzniklo už v roku 1967 a od tohto času jeho atmosféra a príjemná poloha pritahuje mnoho ľudí, ktorí sa túžia zastaviť a načerpať pre svoj duchovný život.

Charakteristickým pojmom pre moju misiu v tomto centre bola služba. Celkom 15 dobrovoľníkov z rôznych krajín Európy (Francúzko, Nemecko, Maďarsko, Írsko, Rumunsko ...) sa tu stretlo, aby zabudli na svoje vlastné potreby a pohodlnosť a sústredili sa na potreby druhých.

Do centra prichádzajú rôzni ľudia. Počnúc deťmi, ktoré stratili svojich rodičov (živo si spomínam na dvoch malých černoškov z Madagaskaru, ktorí si našli hostovskú rodinu vo Francúzku, alebo na chlapca zo Spojených štátov, ktorý sa tiež ocitol v tejto zemi, ako sirota) až po štandardne žijúce rodiny, ktoré hľadajú oddych a duchovné načerpanie do svojich každodenných situácií. Tu strávia niekol'ko dní, ktoré im pripravia ich vlastní animátori, alebo dobrovoľníci z centra. Okrem iného sa dobrovoľník stará aj o pohodlný pobyt v centre. To sa týka práce v kuchyni, technických prác v okolí centra, ubytovania pre nových ľudí.

Všetky spomenuté aktivity prispievajú k šíreniu radostnej zvesti a ich spoločným menovateľom je služba. Je to úžasná veličina bez konca, ktorá ked' je podmienená láskou, dokáže tvoriť dokonalú harmóniu s Božím plánom. Odhadanie slúžiť si však vyžaduje veľa trpežlivosti a sebazapierania. Pán Boh dokázal zjavovať svoju lásku a prítomnosť práve cez vzťahy a komunikáciu. Nie nadarmo platí heslo – čím lepšia je komunikácia, tým lepšia je evanjelizácia. Práve to bolo náplňou mojej práce. Odpovedať na Ježišovu ponuku – ísť a ohlasovať. Po takejto skúsenosti sa mi ukazujú nové horizonty pôsobenia Božej lásky v bežnom živote.

A čo som si odtial priniesol? Je to poznanie, že pre ohlasovanie evanjelia nie je treba ani veľa slov ani zložité metódy. Stačí jednoducho postaviť svoj život na pevnom základe a tým je láska, ktorej praktickým uskutočnením je obeta a služba druhým.

Michal s klientmi centra

Michal Sopko, 2. ročník

SEMINARISTI SPOD SOKOLEJA POD ÁLPAMI

Ai my, seminaristi farnosti Humenné - Pod Sokolejom, sme zatúžili zažiť hlbšie spoločenstvo medzi nami.

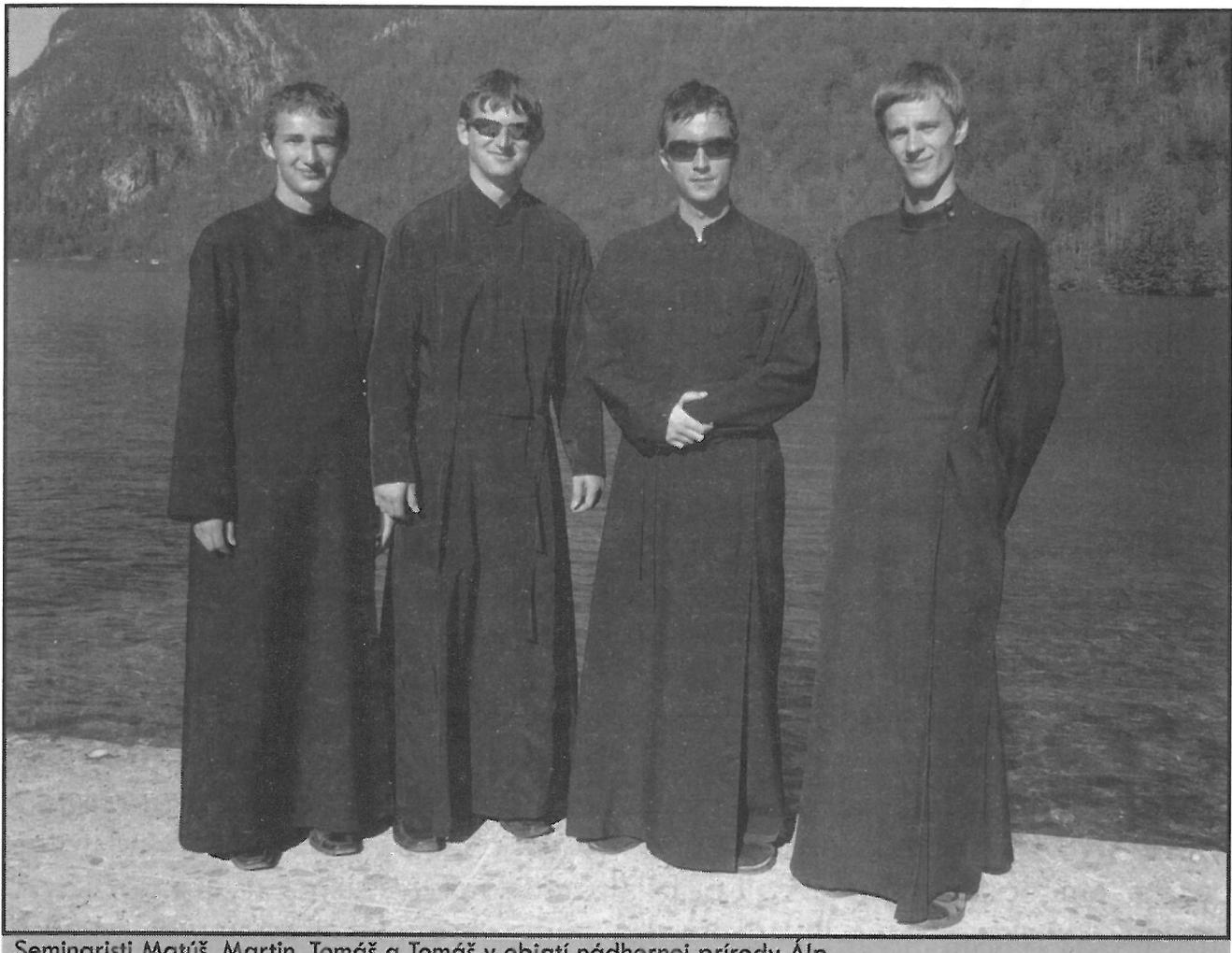
Takáto príležitosť sa naskytla na konci prázdnin, keď sme prijali pozvanie, rímskokatolíckeho kňaza Miroslava Gombitu, pôsobiaceho v malebnom prostredí nemeckých Álp. Plní elánu a očakávaní sme vyrazili za dobrodružstvom a hlavne za jednotou. Cieľom našej cesty bolo malé nemecké mestečko v Alpách Schonau am Konigsee, kde pôsobí otec Miroslav už ôsmy rok. Boli sme očarení krásou prostredia, ktoré ponúkalo nádherné pohľady. On bol našim sprievodcom a hostiteľom. Na krátky čas sme boli súčasťou jeho farnosti.

Každý jeden deň bol čím-si výnimočný. Mali sme milosť, že práve v tom čase, prebiehali oslavu 860. výročia založenia kostolíka sv. Bartolomeja. Ten leží na okraji nedalekého jazera Konigsee. S týmto výročím boli spojené aj

mnohé púte na toto miesto. Ve-riaci z Nemecka cestovali k svojim blízkym susedom do Rakúska, a potom spolu putovali cez alpské vrchy do kostolíka, pretože inak ako 12 hodinovou túrou cez hory sa tam dostať nedá. Veľmi sme sa tešili, ale našu radosť pokazilo počasie. Bol to jediný deň kedy tam pršalo. Avšak Pán nám našu radosť vynahradil v nedele, posledný deň púte. Ráno sme sa plavili na lodi cez jazero. Bol to silný zážitok, keď náš kapitán zastavil a zahral na trúbku do hôr, aby ukázal ozvenu. Keď naša loď zakotvila pri brehu, znova sa nám naskytol zaujímavý pohľad. Všetci, ale naozaj všetci ľudia boli v miestnych tradičných bavorských

Seminaristi, spolu so svojimi hostiteľmi

Seminaristi Matúš, Martin, Tomáš a Tomáš v objatí nádhernej prírody Álp

krojoch. Samozrejme aj my ako seminaristi sme boli odetí vo svojom šate, čiže v podriásnikoch. Oni boli atrakciou pre nás, my zasa pre nich. Veľmi milo nás prekvapil láskavý prístup týchto ľudí. Hned' sa o nás postarali, ked' videli ako iba tak stojíme a nevieme kam. Zaujímalo ich kto sme, čo sme a odkiaľ sme. Ale po našej odpovedi : „My sme u Miro“.... pochopili všetko. Slávnosť začínala na lúke pred kostolíkom svätou omšou, na ktorej sme mali možnosť miništrovať salzburskému biskupovi. V homílii povzbudil ľudí ku viere a poukazoval aj na krásu prírody ako na veľké dielo Božích rúk. A po sv. omši to začalo. Tradičná nemecká zábava. Všetci sa zišli za jedným stolom, v pozadí

hrala dychovka. Jednoducho ako zo rozprávky. Určite nezabudnuteľný zážitok. V pondelok sme boli ešte na túre, na Kehlsteinhaus, Hitlerov diplomatický dom. A týmto sa nás výlet končil.

Vďační Bohu a otcovi Miroslavovi za krásne chvíle prežité v rozprávkovom prostredí sme sa vybrali na cestu domov. Tento výlet neboli iba o túrach a objavovaní krás alpského prostredia, ale bol o čomsi hlbšom - duchovnom. Odišli sme povzbudení a duchovne naplnení. To, čo sme tam prežili, nám dalo veľa. Aj tento výlet nás utvrdil v tom, že sme bratia.

**Tomáš Metýl',
seminarista
pastoračného ročníka**

NÁDEJ V ŽIVÉHO BOHA

Leto, prázdniny, tábory... Toto všetko majú radi aj seminaristi z Prešova. Je to čas oddychu, načerpania nových síl, ale aj prázdninových aktivít, ktoré prinášajú nové skúsenosti. Aj ja som mal možnosť podieľať sa na príprave jedného z mládežníckych stretnutí.

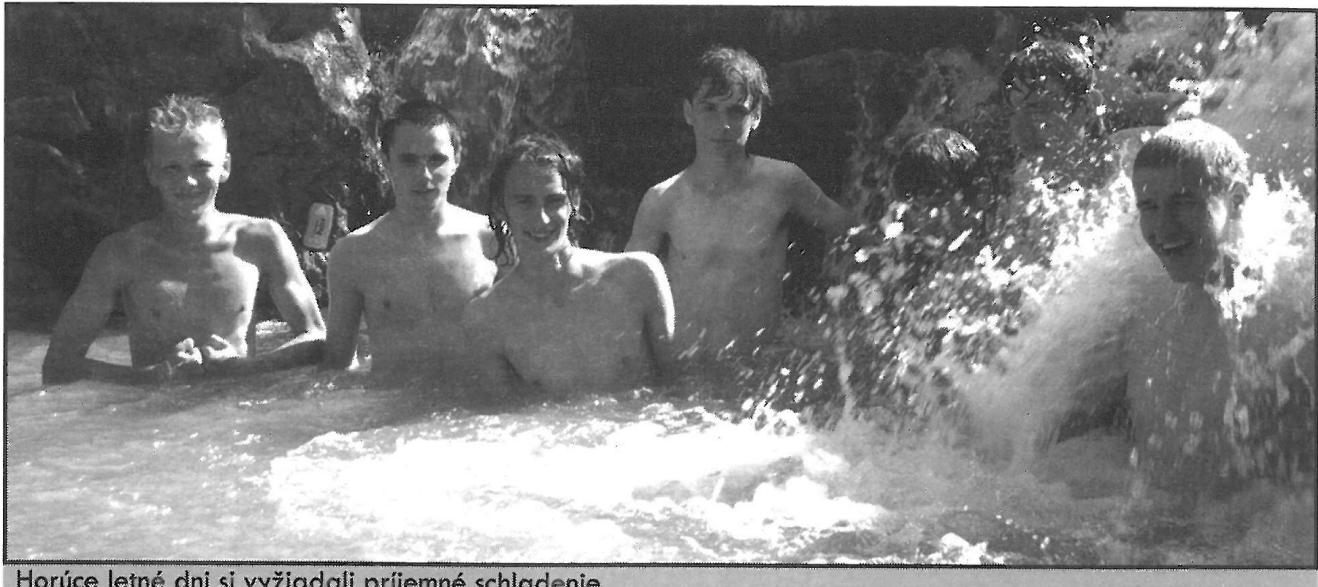
Je tomu už pätnásť rokov, čo pár zapálených seminaristov začalo organizovať stretnutie gréckokatolíckej mládeže s názvom Tábor Archanelia Michala. Miestom konania tábora bola Osturňa. Táto dedinka medzi Vysokými Tatrami a Poľskom je pre takéto stretnutia priam stvorená. Pán ju obdaril nádhernou prírodou a skvelými podmienkami na modlitbu, ale aj športy, hry a inú zábavu.

Hlavná téma celého stretnutia znala takto: „Máme nádej v živého Boha“ (1 Tim 4,10). Všetky stretnutia sú niečim výnimočné a charakteristické, tak aj stretnutia mladých na Osturni majú svoje čaro. Vedia nadchnuť každého účastníka. Mladých môže zaujať aj to, že okrem duchovnej témy sa celý tábor nesie v štýle jednej historickej udalosti. Tohto roku to boli križiaci a križiacke výpravy, po minulé napríklad piráti alebo ostromianske kráľovstvo. V príbytku nášho Pána - v cerkvi, sa odohrávala podstatná časť stretnutia. Tam sme chceli priblížiť mladým veriacim bohaté dedičstvo našej cirkvi skrze rôzne liturgické slávenia. Okrem každodenných sv. liturgií sa mohli zúčastniť na večierni, paraklise, modlitbe časov či molebenov. Myslím, že najväčším zážitkom pre nich bolo celonočné bdenie na sviatok sv. Panteleimona.

Aj tohto roku sa chcel Boh prihovárať vyše osemdesiatim mladým z rôznych kútov východného Slovenska. Tábor viedlo 14 animátorov, z toho väčšina seminaristov. O naše hladné brušká sa starali dve úžasné tety kuchárky. Svoju úlohu zvládli na jednotku s hviezdičkou, hladom sme nikdy netrpeli. No nemyslite si, že sme na Osturni len jedli. O duchovnú stravu sa Boh staral skrze svojich kňazov, zveril im katechézy, v ktorých sa lámal Božie Slovo. Okrem toho nám vysluhovali sviatost' zmierenia a pomáhali pri liturgických sláveniach. Celý tím

Úvodný slávnostný sprievod

Horúce letné dni si vyžiadali príjemné schladenie

vedúcich Tábora Archanjela Michala viedol a riadil ten najlepší garant, Nebeský Otec. On bol celý čas s nami. A bez jeho pomoci by „Osturňu“ nebolo možné zrealizovať.

Srdce túžiace po poznaní Boha, modlitba, nové priateľstvá, radosť, zábava, smiech, dobrodružstvo... Toto všetko ponúkal Nebeský Otec skrize svoje „nástroje“ - nás animátorov a kňazov počas deviatich dní na Tábo-re Archanjela Michala.

Neviem, či tohtoročný tábor bol skvelý, vydarený a super. Ale viem, že celý tábor organizoval, viedol a riadil ten, v ktorom máme živú nádej

- Boh. A slzy, ktoré sa kotúľali po tvárich dievčat i chlapcov pri rozlúčke, hovorili za všetkých a za všetko.

Pane Ježišu, daj, nech zrnká tvojej lásky a nádeje, ktoré si zasial na tomtotábo-re do srdc mladých ľudí, prinesú úrodu pre celú našu cirkev a svet.

**Marek Baran,
3. ročník**

Osturnianska hradná stráž

PREDSTAVUJEME SEMINÁR

Seminár je srdcom každého biskupstva, každej eparchie. Biskupi sa preto s láskou starajú o túto jedinečnú inštitúciu. Svojimi návštěvami vždy povzbudia svojich budúcich pastierov. Dohliadajú na ich výchovu a vzdelanie. Ako rodičia dbajú o svoje deti, tak i biskupom záleží na svojich budúcich kňazoch.

Rektor

Úloha rektora je v seminári najzodpovednejšia. Nesie celé jarmo zodpovednosti za srdce eparchie. Biskup ho vyberá, aby sa stal akoby kardiológom, on sa nielen stará, ale aj formuje. V jeho rukách sa ocitá materiál, ktorý by mal ako dobrý remeselník poznáť. Často dostáva pevné skaly, avšak on má správne nástroje. A tak ako sochár musí začať tvrdo dlátom a kladivom, až dá pevnej skale tvar. Potom môže vybrať jemnejšie nástroje, pilníky, škrabky a nakoniec prídu na rad jemné detaľy. Až tie hladia a leštia. Rektor s múdrošťou umelca pristupuje k nám a zodpovedá každým svojím činom biskupovi, tomu, ktorý mu dal svoju dôveru. Jemu sa tiež vyjadruje o súcosti kandidátov na nižšie, či vyššie svätenia. Je to neľahké, a každá pomoc v podobe úprimnej modlitby mu pomáha.

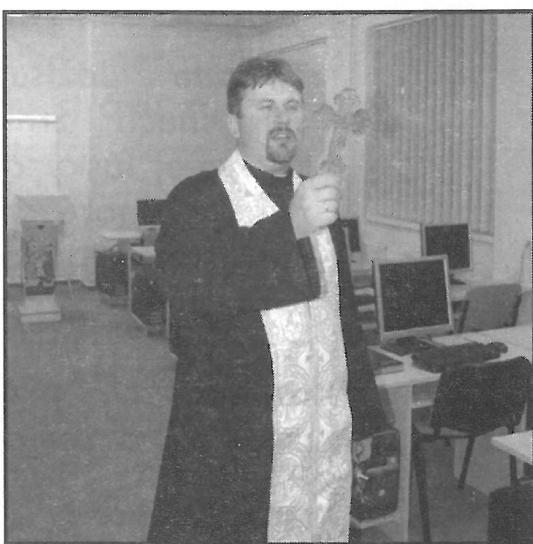

o. Marko Rozkoš, rektor

Rektor však vo svojej úlohe nie je sám. Pomáhajú mu spolubratia kňazi:

Vicerektor

Dostal do rúk celú materiálnu správu seminára. Je to vedľajšia oblast' čo do duchovnosti, ale čo sa týka existencie seminára, je to veľmi dôležitá pozícia. Stará sa o celkové zabezpečenie seminaristov ako je bývanie, teplo, strava. On je ten, ktorý často chodí, prosí, zháňa pre svojich milovaných. Aj keď jeho práca je skrytejšia, ale o to potrebnejšia. Riadi seminár po stránke ekonomickej i prevádzkovej.

o. Miroslav Šimko, vicerektor

Špirituáli

Oni dostali od rektora najťažšiu úlohu. Sú ako pevné palice, vedľa ktorých rastú mladé výhonky. Sú správcami duchovného života v spoločen-

stve, lámú Božie slovo. Vedú so seminaristami rozhovory o ich duchovnom živote a raste. Sú to jediní kňazi z radov predstavených, ku ktorým môže seminarista pristúpiť k svätosti zmierenia. Pripodobnil by som ich k starým rodičom, ktorí milujú svoje vnúčatá a stále s láskou a bez súdu hľadia na ne. Radi ich vypočujú, radi poučia, utrúslzu a rodičom nikdy nič nepovedia. Aj keď niečo seminaristi vystroja, oni ich vidia ako tých najlepších vnukov.

o. Ján Karas, špirituál

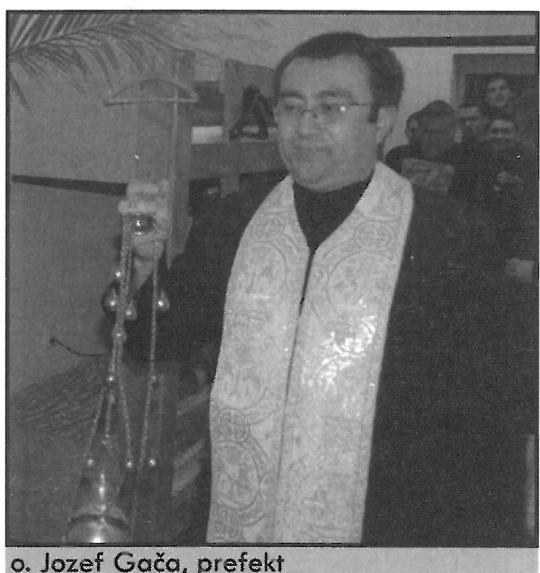

o. Jozef Paraska, CSsR, špirituál

Prefekti

Mnohým by sa mohlo zdať, že je to akýsi „policajt“, ktorý len čaká, kedy seminaristi porušia niektorý príkaz alebo zákon. Ale nie je tomu

tak! Prefekt je strážca, je to človek, ktorý s láskou napomína, lebo ako dobrý rodič vie, čo je pre deti najlepšie. Vždy ho bolí, keď sú deti neposlušné a konajú sami proti sebe, a tak napomí-najú, ale aj

o. Jozef Gača, prefekt

o. Jozef Urvinitka, prefekt

pomáhajú pri študijných a výchovných problémoch.

Martin Krišš 4. ročník, Peter Lazorík 2. ročník

POKROV PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

„Presvjataja Bohorodice, SPASI NAS!“

Dennodenne tieto slová zaznievajú v našej seminárnej kaplnke. Byzantský obrad je charakteritický tým, že sa často utieka pod ochranu Bohorodičky. Prečo sa aj Božej Matke dostáva toľko úcty? Odpoveď je veľmi jednoduchá: Lebo mama to vie najlepšie.

Pozrime sa spoločne hlbšie na to, ako sa prejavuje láska matky k deťom. Ked' sa vraciám domov, moja mama sa vždy na mňa teší. Ked' sú ťažkosti, presne vie, čo treba urobiť alebo povedať. Vie zasiahnuť tak, ako si to situácia vyžaduje. Má liek na každý nezdar a znechutenie. Takto by mohla väčšina z nás hovoriť o svojej fyzickej mame. A zrejme nik z nás by svoju mamu nechcel vymeniť, lebo k nej prirástol ľaskou, ktorá sa zrodila prv, než sa zrodil človek. Matka miluje svoje dieťa prv, ako je ono schopné túto ľasku vnímať, alebo opäťovať. Mama pozná svoje deti a ony poznajú ju. Snaží sa, aby dieťaťu nič nechýbalo nehľadiac na seba. Obetuje sa, aby deťom bolo vždy lepšie. Taká je milujúca mama.

Slovami: „*Hľa Tvoja matka*“ nám odovzdal umierajúci Spasiteľ svoj posledný dar. Jeho matka sa stala NAŠOU matkou.

Prejavom úcty k Bohorodičke je veľké množstvo modlitieb, piesní, ikon a sviatkov, ktoré má gréckokatolícka cirkev k oslave Panenskej nevesty. Jeden z nich – Ochrany /Pokrova/ Presvätej Bohorodičky slávime práve v tomto období. Pripomíname si zjavenie, ktoré mal sv. Andrej v Carihradskom chráme. Tam sa utiahli kresťania pred obliehaním nepriateľských vojsk. Pri modlitbách videl sv. Andrej Bohorodičku ako stojí nad chrámom a pláštom zakrýva kresťanské spoločenstvo. Úspešná obrana tohto mesta sa pripisuje práve ochrane Bohorodičky.

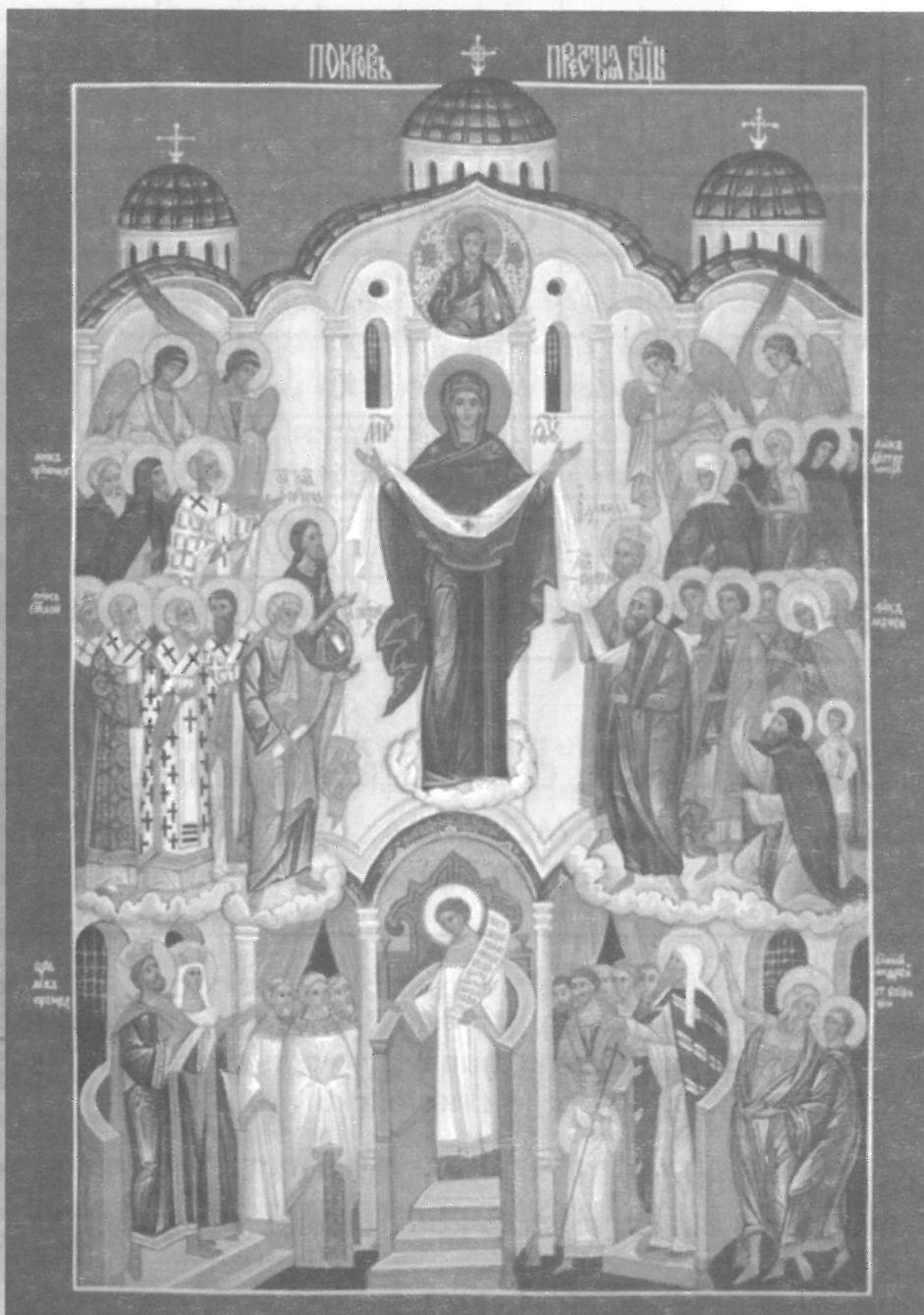
Venujme teraz chvíľu pozornosti životu Márie v období, kedy sa o nej vo sv. Písme veľa nepíše. Podľa Tradície bola už ako trojročné dievča uvedená do chrámu, a tam – blízko Božej prítomnosti – vyučovaná všetkým zázračným skutkom, ktoré Boh v histórii Izraela vykonal. Preto bola ochotná odpovedať Gabrielovi „áno“, aj keď nerozumela. Poznala totiž Božiu vernosť a všemohúcnosť. Touto hlbokou dôverou bola schopná odovzdať sa Bohu pre Jeho spásonosné konanie v prospech sveta.

Matka si stojí za svojím dieťaťom. Preto aj my stojme o svoju Matku. Matku tých, čo túžia po spáse. Nasledovanie jej života je jednou z najistiejsích ciest do nebeského kráľovstva. Sledujme jej kroky za Ježišom, jej ťažkosti. Jej radosť pri Jeho mocných činoch, ale aj nesmiernu pokoru,

ktorou prijala potupu svojho milovaného Syna. Najviac Matku bolí to, keď stratí syna. Bohorodička v hodine smrti Ježiša Krista prežívala i túto bolest. No jednako vedela, že jej Syn je Kráľom nad večnosťou. Pevne verila, že Bohu nič nie je nemožné.

Aj keď sme deťmi Bohorodičky, niekedy sami utekáme spod jej ochrany a Ona zarmútene sleduje, ak sa rozhodujeme pre hriech. No opäť sa teší z nášho rozhodnutia zmierit' sa s Bohom a d'alej kráčať podľa jeho prikázaní. Využijme aj tento mesiac osobitne zasvätený Bohorodičke, aby sme sa vrátili tam, kde je nám najlepšie. Do náručia našej Nebeskéj Mamky!

Pavol Burda, 3. ročník

Ikona sviatku Ochrany Presvátej Bohorodičky

OSEMSMEROVKA

Naši milí čitatelia.

Rozhodli sme sa, že vám poodhalíme opäť kúsok z nášho seminárneho života. Viete, čo seminaristov čaká a nemenie po nástupe do seminára po skončení letných prázdnin? Odpoveď na položenú otázku nájdete skrytú v tajničke našej osemmerovky.

M	I	S	I	O	N	Á	R	I	A
O	L	D	I	D	A	K	Á	L	N
D	D	I	O	L	T	Á	R	E	A
L	U	L	T	G	A	C	H	A	N
I	Í	I	O	U	M	K	F	T	O
T	Í	T	U	S	R	A	V	I	R
B	N	O	I	Í	É	G	C	O	A
A	V	N	Ž	A	I	Č	I	N	E
N	O	B	E	T	N	Ý	D	A	R
CH	Ó	R	I	P	I	D	A	I	A

Legenda:

ANAFORA, DOGMA, FARÁR, CHÓR, ILITON, KADIDLO, KRÍŽ, LENTION, LÍTIA, LITURGIA, MISIONÁRI, MODLITBA, OBETNÝ DAR, OLTÁR, RIPIDA, SILA, TÍTUS

Zasmejme sa:

„Otec duchovný, zaľúbil som sa do protestantky. Viem, jestvuje dišpenz, ale rozdielnosť viery nevplýva najlepšie na manželstvo a výchovu detí. Vyskúšam, azda sa mi podarí prehovoriť ju, aby prijala katolícku vieru.“

- Vyskúšaj!

Uplynie niekoľko týždňov.

- Otec duchovný, moje dievča sa stalo katolíčkou!
- Presvedčil si ju?
- Až príliš. Teraz chce totiž vstúpiť do kláštora.

ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

Začína nový akademický rok. Znamená to pre nás pravidelné návštevy našej fakulty a počúvanie prednášok. Pýtate sa: „Prečo o tomto píšu na zábavnej stránke?“ Správna otázka. Odpoveď je jednoduchá: „Je to preto, lebo sme si pre vás pripravili malý exkurz do našej školy.“ Na hodinách sa totiž človek dozvie veľa zaujímavých vecí. Asi už tušíte, že reč bude o tzv. „breptoch“ a vtipných poznámkach, ktoré vyšli z našich úst alebo z úst našich učiteľov. Verím, že sa nad nimi zasmejete schutí tak, ako i my.

Ako vyzerá ideálny začiatok dňa v škole nás naučil učiteľ filozofie:

„Vítam vás na dnešnej hodine a zároveň sa s vami lúčim, ked'že neodkladné povinnosti mi bránia v prednášaní.“

Častejšie sa ale stáva, že sa prednáška koná. V takom prípade sa dá počuť ešte viac zaujímavostí.

Nebezpečné sú pre nás študentov výroky tipu:

„Aby to bolo ešte o čosi jasnejšie, tak vám to o čosi zamotám.“

Prečo? Pretože sa môže neskôr stať, že sa rádový seminarista stratí vo výklade. Pri podobnej situácii sa odohral i takýto dialóg:

Vyučujúci: „Vidím, že počúvate... každý si kreslí... som zvedavý, čo mi napišete, ked' si dáme nejakú tú zápočtovú písomku.“

Seminarista odpovedá: „Ikonostas.“

Vyučujúci: „Vidím, že reagujete veľmi trefne, snažím sa nevšímať si, že som to počul.“

Ešteže existujú skriptá, teda učebné texty, aby sme si doplnili, čo sme na prednáške nezachytili. Ved' ako istá vyučujúca vždy rada poznameňa:

„Všetko je v knihe!“

Problém ale nastáva vtedy, ked' je potrebné napísat' seminárnu prácu. Prečo problém? Času zvyčajne veľa nie je, a ako zo zvyku hovorí istý učiteľ:

„To treba nad tým posedieť, nielen AB, lebo vznikne scénar k filmu Po stopách beznohého indiána.“

No, nejako to snád' opäť zvládneme.

Komu by sa citátov málilo, pripájame ešte zopár bez komentára. Na hodinách sme sa okrem iného ešte dozvedeli, že:

Chaos je veľmi dobrá vec.

Krest'ania boli proti olympijským hrám, lebo pápežovi sa nechcelo behať.

Aj v nebi budú mať osobitné miesto pre tých, ktorí nemali radi ekológiu.

Spodobovanie je zákerná vec.

Kamil Ganóczy, 5. ročník

Plnosť života nespočíva v dlhovekosti

„Spravodlivý, i keď mrie predčasne, bude na pokoji. Ved' nie dlhé roky robia starobu hodnou cti, ani sa ona nemeria počtom liet. Šediny sú človekovi múdrošťou, starým vekom život nepoškvrnený. Pretože sa ľúbil Bohu, stal sa jeho miláčikom, pretože žil medzi hriechikmi, bol prenesený. Bol vzatý, aby zloba nezmenila jeho zmýšľanie, alebo klam aby jeho dušu nezviedol. Lebo šaľba hriechu zacláňa to, čo je šlachetné, závrat zo zlej túžby mysel' nevinnú. Hoc bol skoro dokonalý, prežil časy dlhé. Ľubila sa jeho duša Bohu, preto sa ponáhľal s prostred hriechu preč. Ľudia to videli, lenže nechápali, ani si to k srdcu nepripúšťali, že on svojich vyvolených obdarúva milosťou a milosrdenstvom a že navštěvuje svojich nábožných.“

(Múd 4, 7-15)

V očividnom rozpore s očakávaním a nádejou svojich predkov vychádza autor knihy z každodennej skúsenosti, že dlhovekost' nesúvisí vždy s verným dodržiavaním Božieho zákona. Prekvapujúco vyhlasuje pravý opak, že práve smrt' v mladom veku môže byť dôkazom Božej lásky. Vo svete, kde vládne hriech a neprávost', ohrozuje pokušenie aj verného, spravodlivého. Smrťou je uchránený pred prípadným pádom. Boh v ňom našiel zaľúbenie, a preto ho prenesol z prostredia neprávosti, čím ho zachránil.

Tí, ktorých Boh z tejto časnosti prenesol dôjdu k odpočinutiu, tak ako pred vekmi patriarcha Henoch, ktorý dokonca ani neokúsil smrť. Boh ho vzal, aby nemusel žiť medzi hriechikmi. Z toho nám vyplýva, že predčasná smrť nemusí byť trestom.

Boh nás učí chápať túto skutočnosť inak. Kto si žije svoj živočíšny spôsob života, bude v tom vidieť iba koniec mladého života, od ktorého by bolo možné ešte veľa očakávať. Nepochopí, že Božie zámery môžu byť celkom iné.

Spracované podľa: BiČ, M.: Výklady II. ke starému zákonu. Praha : Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 1996, 735.s. ISBN 80-7192-150-5.

Lukáš Vojčík 5. ročník

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ' bol zriadený v roku 2001 prešovským sídelným biskupom. Jeho účelom je podporovať vzdelávanie seminaristov, kňazov, biskupov, žiakov gréckokatolíckych cirkevných škôl i laikov a rozvíjať duchovné a kultúrne hodnoty Gréckokatolíckej cirkvi a tiež chrániť ľudské zdravie.

Vďaka tomuto fondu bolo možné združiť finančné prostriedky pre realizáciu mnohých projektov a podujatí v súlade s jeho poslaním.

Číslo účtu : 10006-66513060/4900
IČO : 36167126

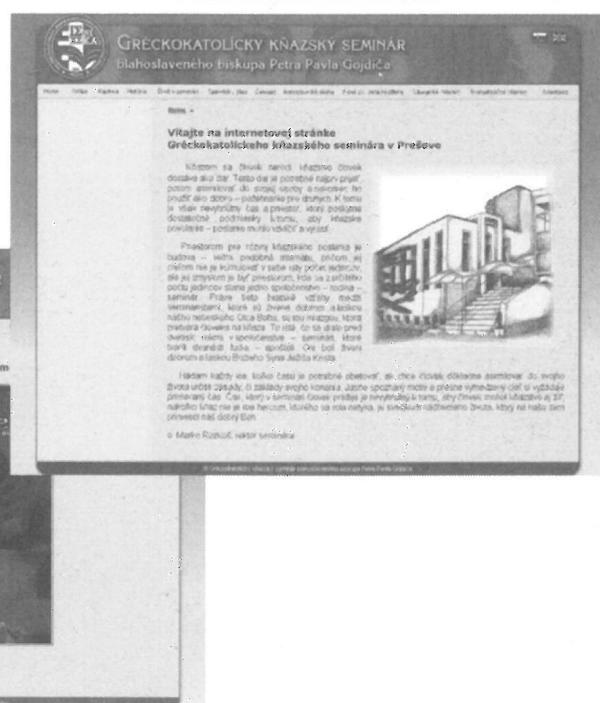
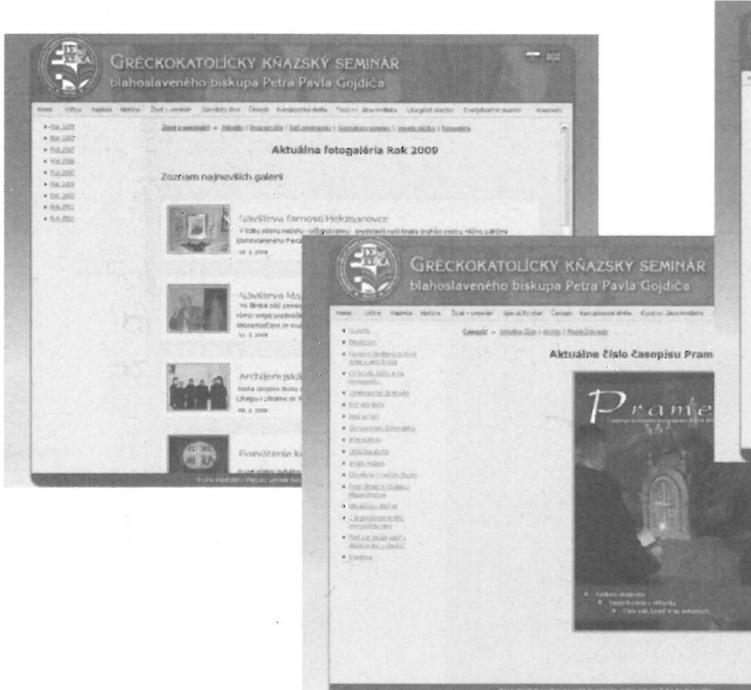
Adresa: sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Správca fondu: ThLic. Miroslav Šimko
Sládkovičova 23
080 01 Prešov

tel.: +421 517567380

e-mail: simko@unipo.sk

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkol'vek finančným darom.

Navštívte našu web - stránky: www.unipo.sk/pracoviska/gks
www.gojdic.sk

Letný miništanský tábor 2009

v kňazskom seminári